

Document de ședință

A9-0293/2022

9.12.2022

RAPORT

referitor la propunerea de directivă a Consiliului de stabilire a unor norme pentru prevenirea utilizării abuzive în scopuri fiscale a entităților fictive și de modificare a Directivei 2011/16/UE
(COM(2021)0565 – C9-0041/2022 – 2021/0434(CNS))

Comisia pentru afaceri economice și monetare

Raportoare: Lídia Pereira

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

Amendamentele Parlamentului prezentate pe două coloane

Textul eliminat este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în coloana din stânga. Textul înlocuit este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în ambele coloane. Textul nou este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în coloana din dreapta.

În primul și în al doilea rând din antetul fiecărui amendament se identifică fragmentul vizat din proiectul de act supus examinării. În cazul în care un amendament vizează un act existent care urmează să fie modificat prin proiectul de act, antetul conține două rânduri suplimentare în care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția din acesta vizată de modificare.

Amendamentele Parlamentului prezentate sub formă de text consolidat

Părțile de text noi sunt evidențiate prin caractere *cursive aldine*. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul ■ sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere *cursive aldine* a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

Fac excepție de la regulă și nu se evidențiază modificările de natură strict tehnică efectuate de serviciile competente în vederea elaborării textului final.

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN	5
PROCEDURA COMISIEI COMPETENTE	38
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	39

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de stabilire a unor norme pentru prevenirea utilizării abuzive în scopuri fiscale a entităților fictive și de modificare a Directivei 2011/16/UE
(COM(2021)0565 – C9-0041/2022 – 2021/0434(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2021)0565),
 - având în vedere articolul 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C9-0041/2022),
 - având în vedere articolul 82 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0293/2022),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintei sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Amendamentul 1

Propunere de directivă Considerentul 1

Textul propus de Comisie

(1) Asigurarea unei impozitări echitabile și eficace în cadrul pieței interne și combaterea evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale rămân priorități politice importante în Uniune. Deși în ultimii ani s-au înregistrat progrese importante în acest domeniu, în special prin adoptarea Directivei 2016/1164 a Consiliului¹⁰ privind combaterea evitării obligațiilor fiscale și extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2011/16/UE a Consiliului¹¹ privind cooperarea administrativă, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a combate practicile identificate în mod specific de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale, care nu sunt pe deplin acoperite de cadrul juridic existent al Uniunii. În special, grupurile multinaționale înființează adesea întreprinderi lipsite de o minimă substanță, pentru a-și reduce obligațiile fiscale globale, inclusiv prin transferarea profiturilor din anumite state membre cu impozite ridicate în care desfășoară activități economice și creează valoare pentru activitatea lor. Prezenta propunere completează progresele înregistrate în ceea ce privește transparența corporativă prin cerințe referitoare la informații despre beneficiarii reali introduse de cadrul de combatere a spălării banilor, care abordează situațiile în care întreprinderile sunt înființate pentru a ascunde adevărații beneficiari, fie ai întreprinderilor respective, fie ai activelor pe care acestea le administrează și le dețin, cum ar fi bunurile imobiliare sau bunurile cu valoare ridicată.

Amendamentul

(1) Asigurarea unei impozitări echitabile și eficace în cadrul pieței interne și combaterea evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale rămân priorități politice importante în Uniune. Deși în ultimii ani s-au înregistrat progrese importante în acest domeniu, în special prin adoptarea Directivei 2016/1164 a Consiliului¹⁰ privind combaterea evitării obligațiilor fiscale și extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2011/16/UE Consiliului¹¹ privind cooperarea administrativă **în domeniul fiscal**, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a combate practicile identificate în mod specific de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale, **inclusiv prin utilizarea abuzivă a entităților fictive**, care nu sunt pe deplin acoperite de cadrul juridic existent al Uniunii. În **acest sens, documentele Pandora au dezvăluit crearea de societăți fictive cu scopul de a transfera bani între conturi bancare, de a evita impozitele și de a comite infracțiuni financiare, inclusiv spălarea banilor, precum și de a eluda sancțiunile Uniunii împotriva oligarhilor ruși.** În special, grupurile multinaționale înființează adesea întreprinderi lipsite de o minimă substanță **economică**, pentru a-și reduce obligațiile fiscale globale, inclusiv prin transferarea profiturilor din anumite state membre cu impozite ridicate în care desfășoară activități economice și creează valoare pentru activitatea lor. Prezenta propunere completează progresele înregistrate în ceea ce privește transparența corporativă prin cerințe referitoare la informații despre beneficiarii reali introduse de cadrul de combatere a spălării banilor, care abordează situațiile în care întreprinderile sunt înființate pentru a ascunde adevărații

beneficiari, fie ai întreprinderilor respective, fie ai activelor pe care acestea le administrează și le dețin, cum ar fi bunurile imobiliare sau bunurile cu valoare ridicată.

¹⁰ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

¹¹ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

¹⁰ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

¹¹ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

Amendamentul 2

Propunere de directivă Considerentul 1 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(1a) Pot fi motive întemeiate pentru a recurge la întreprinderi cu o substanță economică minimă. Prin urmare, este important să se garanteze un cadru juridic proporțional care să protejeze poziția întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) care utilizează structuri juridice pentru a promova investițiile, a respecta legislația națională sau pentru a își desfășura activitatea pe diferite piețe naționale, legiferând totodată în mod concret cu privire la utilizarea abuzivă a entităților fictive în scopul de a evita impozitarea. Calitatea și exhaustivitatea datelor sunt, prin urmare, esențiale pentru a beneficia la maximum de prezenta directivă.

Amendamentul 3

Propunere de directivă Considerentul 1 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(1b) Absența unui instrument internațional privind utilizarea abuzivă a entităților fictive în scopuri fiscale creează o lacună considerabilă în eforturile globale de combatere a fraudei, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive. În plus, aceasta creează condiții de concurență inechitabile între întreprinderi. Absența unui astfel de instrument confirmă cât de importante sunt standardele juridice stabilite în prezenta directivă. Este esențial să se garanteze că obligațiile prevăzute în prezenta directivă sunt proporționale și eficiente din punct de vedere fiscal și mențin totodată competitivitatea întreprinderilor din Uniune.

Amendamentul 4

Propunere de directivă Considerentul 1 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(1c) Utilizarea abuzivă a entităților fictive în scopuri fiscale conduce la reducerea obligațiilor fiscale și la pierderi fiscale în Uniune. Prin urmare, este esențial ca prezenta directivă să stabilească standarde ambițioase și proporționale pentru a defini cerințele comune privind substanța minimă, pentru a îmbunătăți schimbul de informații între administrațiile fiscale naționale și pentru a descuraja utilizarea entităților fictive promovate de anumiți intermediari.

Amendamentul 5

Propunere de directivă Considerentul 2

Textul propus de Comisie

(2) Este recunoscut faptul că într-un stat membru pot fi înființate întreprinderi lipsite de o minimă substanță cu obiectivul principal de a obține un avantaj fiscal, în special prin erodarea bazei de impozitare a unui alt stat membru. Deși unele state membre au elaborat un cadru legislativ sau administrativ pentru a-și proteja baza de impozitare împotriva unor astfel de scheme, normele relevante au adesea un efect redus, deoarece se aplică doar pe teritoriul unui singur stat membru și nu surprind în mod eficace situațiile care implică mai multe state membre. În plus, normele naționale care se aplică în acest domeniu diferă în mod semnificativ în cadrul Uniunii, iar unele state membre nu dispun deloc de norme pentru combaterea utilizării abuzive în scopuri fiscale a întreprinderilor lipsite de substanță sau cu o minimă substanță.

Amendamentul

(2) Este recunoscut faptul că într-un stat membru pot fi înființate întreprinderi lipsite de o minimă substanță cu obiectivul principal de a obține un avantaj fiscal, în special prin erodarea bazei de impozitare a unui alt stat membru, ***creând o fereastră de oportunitate pentru planificarea fiscală agresivă***. Deși unele state membre au elaborat un cadru legislativ sau administrativ pentru a-și proteja baza de impozitare împotriva unor astfel de scheme, normele relevante au adesea un efect redus, deoarece se aplică doar pe teritoriul unui singur stat membru și nu surprind în mod eficace situațiile care implică mai multe state membre. În plus, normele naționale care se aplică în acest domeniu diferă în mod semnificativ în cadrul Uniunii, iar unele state membre nu dispun deloc de norme pentru combaterea utilizării abuzive în scopuri fiscale a întreprinderilor lipsite de substanță sau cu o minimă substanță. ***Prin urmare, este important să se stabilească o abordare juridică la nivelul Uniunii pentru a asigura un cadru de garantare a integrității pieței interne, respectând pe deplin cele mai înalte standarde de accesibilitate, simplitate și transparență***.

Amendamentul 6

Propunere de directivă Considerentul 3

Textul propus de Comisie

(3) Este necesar să se stabilească un cadru comun pentru a consolida reziliența statelor membre împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și de evaziune

Amendamentul

(3) Este necesar să se stabilească un cadru comun pentru a consolida reziliența statelor membre împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și de evaziune

fiscală legate de utilizarea în scopuri fiscale a unor întreprinderi care nu desfășoară o activitate economică, chiar dacă se presupune că au activitate economică, și, prin urmare, sunt lipsite de substanță sau au o minimă substanță. Acest lucru are ca scop asigurarea faptului că întreprinderile lipsite de substanță nu sunt utilizate ca instrumente de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale. Întrucât aceste întreprinderi pot fi stabilite într-un stat membru, dar pot fi utilizate cu efectul erodării bazei de impozitare a unui alt stat membru, este esențial să se convină asupra unui set comun de norme pentru a stabili ceea ce ar trebui să însemne substanță insuficientă din punct de vedere fiscal pe piața internă, precum și pentru a defini consecințele fiscale specifice legate de o astfel de substanță insuficientă. În cazul în care s-a constatat că o întreprindere are o substanță suficientă în temeiul prezentei directive, acest lucru nu ar trebui să împiedice statele membre să aplice în continuare norme de combatere a evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale, cu condiția ca acestea să fie conforme cu dreptul Uniunii.

fiscală legate de utilizarea în scopuri fiscale a unor întreprinderi care nu desfășoară o activitate economică, chiar dacă se presupune că au activitate economică, și, prin urmare, sunt lipsite de substanță sau au o minimă substanță. Acest lucru are ca scop asigurarea faptului că întreprinderile lipsite de substanță nu sunt utilizate ca instrumente de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale. Întrucât aceste întreprinderi pot fi stabilite într-un stat membru, dar pot fi utilizate cu efectul erodării bazei de impozitare a unui alt stat membru, este esențial să se convină asupra unui set comun de norme pentru a stabili ceea ce ar trebui să însemne substanță insuficientă din punct de vedere fiscal pe piața internă, precum și pentru a defini consecințele fiscale specifice legate de o astfel de substanță insuficientă. În cazul în care s-a constatat că o întreprindere are o substanță suficientă în temeiul prezentei directive, acest lucru nu ar trebui să împiedice statele membre să aplice în continuare norme **minime mai stricte privind substanța și alte norme** de combatere a evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale, cu condiția ca acestea să fie conforme cu dreptul Uniunii.

Amendamentul 7

Propunere de directivă Considerentul 3 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(3a) Pentru a atinge obiectivele prezentei directive, este extrem de important să consolidăm capacitatea administrațiilor fiscale și să îmbunătățim schimbul de informații în întreaga Uniune. Este necesar ca statele membre să facă schimb de informații pertinente la care au acces, să pună în aplicare sisteme care să sprijine schimbul respectiv de informații și, ca etapă finală, să asigure respectarea sancțiunilor propuse

împotriva entităților neconforme. Pentru a sprijini prezenta directivă, Comisia ar trebui să propună activități specifice în cadrul programului Fiscalis.

Amendamentul 8

Propunere de directivă Considerentul 4

Textul propus de Comisie

(4) Pentru a asigura o abordare cuprinzătoare, normele ar trebui să se aplice **tuturor** întreprinderilor din Uniune care sunt impozabile într-un stat membru, indiferent de forma și statutul lor juridic, atât timp cât își au domiciliul fiscal într-un stat membru și sunt eligibile pentru a obține un certificat de domiciliu fiscal în statul membru respectiv.

Amendamentul

(4) Pentru a asigura o abordare cuprinzătoare **și proporțională**, normele ar trebui să se aplice întreprinderilor din Uniune care sunt impozabile într-un stat membru, indiferent de forma și statutul lor juridic, atât timp cât își au domiciliul fiscal într-un stat membru și sunt eligibile pentru a obține un certificat de domiciliu fiscal în statul membru respectiv. ***Acest domeniu larg de aplicare este restrâns de un set de standarde privind activitatea economică a întreprinderilor incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive.***

Amendamentul 9

Propunere de directivă Considerentul 5

Textul propus de Comisie

(5) Pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, proporționalitatea și eficacitatea potențialelor norme, ar fi oportun să se limiteze domeniul de aplicare al acestora la întreprinderile expuse riscului de a fi considerate lipsite de o minimă substanță și utilizate **cu obiectivul** principal **de** a obține un avantaj fiscal. Prin urmare, ar fi important să se stabilească un criteriu cu rol de prag, sub forma unui set de trei condiții orientative cumulative, pentru a stabili care întreprinderi sunt suficient de expuse riscului, astfel cum s-a menționat mai sus, pentru a justifica faptul că sunt supuse cerințelor de raportare. O primă

Amendamentul

(5) Pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, proporționalitatea și eficacitatea potențialelor norme, ar fi oportun să se limiteze domeniul de aplicare al acestora la întreprinderile expuse riscului de a fi considerate lipsite de o minimă substanță și utilizate **în** principal **pentru** a obține un avantaj fiscal. Prin urmare, ar fi important să se stabilească un criteriu cu rol de prag, sub forma unui set de trei condiții orientative cumulative, pentru a stabili care întreprinderi sunt suficient de expuse riscului, astfel cum s-a menționat mai sus, pentru a justifica faptul că sunt supuse cerințelor de raportare.

condiție ar trebui să permită identificarea întreprinderilor care se presupune că desfășoară în principal activități economice mobile din punct de vedere geografic, întrucât locul în care se desfășoară efectiv astfel de activități este de obicei mai dificil de identificat. Astfel de activități dau naștere, în mod normal, unor fluxuri de venituri pasive importante. Prin urmare, întreprinderile ale căror venituri constau predominant în fluxuri de venituri pasive ar îndeplini această condiție. De asemenea, ar trebui să se țină seama de faptul că entitățile care dețin active pentru uz privat, de exemplu, imobile, iahturi, avioane, opere de artă sau capitaluri, pot să nu aibă venituri pe perioade mai lungi, dar să permită totuși beneficii fiscale semnificative prin deținerea activelor respective. Întrucât situațiile exclusiv interne nu ar prezenta un risc pentru buna funcționare a pieței interne și ar fi cel mai bine abordate la nivel național, o a doua condiție ar trebui să se concentreze asupra întreprinderilor implicate în activități transfrontaliere. Implicarea în activități transfrontaliere ar trebui să fie stabilită ținând seama, pe de o parte, de natura tranzacțiilor întreprinderii, interne sau străine, și, pe de altă parte, de proprietățile deținute de aceasta, având în vedere că entitățile care dețin numai active pentru uz privat, **neprofesional**, pot să nu efectueze tranzacții pe o perioadă lungă. În plus, o a treia condiție ar trebui să indice întreprinderile care nu dispun de resurse proprii sau care nu dispun de resurse proprii suficiente pentru a desfășura activități de conducere de bază. În acest sens, întreprinderile care nu dispun de resurse proprii adecvate tind să angajeze furnizori terți de servicii de administrare, gestionare, corespondență și asigurare a conformității juridice sau să încheie acorduri relevante cu întreprinderi asociate pentru furnizarea unor astfel de servicii în vederea înființării și a menținerii unei prezențe juridice și fiscale. Externalizarea exclusivă a anumitor servicii auxiliare, de

Întreprinderile ar trebui să efectueze singurele teste privind accesul sub forma unei autoevaluări. O primă condiție ar trebui să permită identificarea întreprinderilor care se presupune că desfășoară în principal activități economice mobile din punct de vedere geografic, întrucât locul în care se desfășoară efectiv astfel de activități este de obicei mai dificil de identificat. Astfel de activități dau naștere, în mod normal, unor fluxuri de venituri pasive importante. Prin urmare, întreprinderile ale căror venituri constau predominant în fluxuri de venituri pasive ar îndeplini această condiție. De asemenea, ar trebui să se țină seama de faptul că entitățile care dețin active pentru uz privat, de exemplu, imobile, iahturi, avioane, opere de artă sau capitaluri, pot să nu aibă venituri pe perioade mai lungi, dar să permită totuși beneficii fiscale semnificative prin deținerea activelor respective. Întrucât situațiile exclusiv interne nu ar prezenta un risc pentru buna funcționare a pieței interne și ar fi cel mai bine abordate la nivel național, o a doua condiție ar trebui să se concentreze asupra întreprinderilor implicate în activități transfrontaliere. Implicarea în activități transfrontaliere ar trebui să fie stabilită ținând seama, pe de o parte, de natura tranzacțiilor întreprinderii, interne sau străine, și, pe de altă parte, de proprietățile deținute de aceasta, având în vedere că entitățile care dețin numai active pentru uz privat pot să nu efectueze tranzacții pe o perioadă lungă. În plus, o a treia condiție ar trebui să indice întreprinderile care nu dispun de resurse proprii sau care nu dispun de resurse proprii suficiente pentru a desfășura activități de conducere de bază. În acest sens, întreprinderile care nu dispun de resurse proprii adecvate tind să angajeze furnizori terți de servicii de administrare, gestionare, corespondență și asigurare a conformității juridice sau să încheie acorduri relevante cu întreprinderi asociate pentru furnizarea unor astfel de servicii în vederea înființării și a menținerii unei

exemplu *doar* a serviciilor de evidență contabilă, în timp ce activitățile de bază rămân la întreprindere, nu ar fi suficientă în sine pentru ca o întreprindere să îndeplinească această condiție. Deși astfel de furnizori de servicii ar putea fi reglementați în alte scopuri, nefiscale, obligațiile lor în aceste alte scopuri nu pot atenua întotdeauna riscul ca aceștia să faciliteze înființarea și menținerea unor întreprinderi utilizate în mod abuziv pentru practici de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale.

Amendamentul 10

Propunere de directivă Considerentul 6

Textul propus de Comisie

(6) *Ar fi* corect să se excludă din normele avute în vedere întreprinderile ale căror activități sunt supuse unui nivel adecvat de transparență și care, prin urmare, nu prezintă un risc de lipsă de substanță din punct de vedere fiscal. Societățile care dețin valori mobiliare admise la tranzacționare sau cotate pe o piață reglementată sau într-un sistem multilateral de tranzacționare, precum și anumite întreprinderi financiare care sunt puternic reglementate în Uniune, în mod direct sau indirect, și care fac obiectul unor cerințe sporite de transparență și de supraveghere ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive. Nici holdingurile simple care sunt situate în aceeași jurisdicție ca și filiala operațională și beneficiarul (beneficiarii) lor real(i) nu sunt susceptibile să aibă ca obiectiv obținerea unui avantaj fiscal. Similar este și cazul subholdingurilor situate în aceeași jurisdicție ca și acționarul lor sau entitatea-mamă finală. Pe această bază, ele ar trebui, de asemenea, să fie excluse. *De asemenea,*

prezențe juridice și fiscale. Externalizarea exclusivă a anumitor servicii auxiliare, de exemplu a serviciilor de evidență contabilă, în timp ce activitățile de bază rămân la întreprindere, nu ar fi suficientă în sine pentru ca o întreprindere să îndeplinească această condiție. Deși astfel de furnizori de servicii ar putea fi reglementați în alte scopuri, nefiscale, obligațiile lor în aceste alte scopuri nu pot atenua întotdeauna riscul ca aceștia să faciliteze înființarea și menținerea unor întreprinderi utilizate în mod abuziv pentru practici de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale.

Amendamentul

(6) *Este* corect și *proporțional* să se excludă din normele avute în vedere întreprinderile ale căror activități sunt supuse unui nivel adecvat de transparență și *control fiscal* și care, prin urmare, nu prezintă un risc de lipsă de substanță din punct de vedere fiscal. Societățile care dețin valori mobiliare admise la tranzacționare sau cotate pe o piață reglementată sau într-un sistem multilateral de tranzacționare, precum și anumite întreprinderi financiare care sunt puternic reglementate în Uniune, în mod direct sau indirect, și care fac obiectul unor cerințe sporite de transparență și de supraveghere ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive. Nici holdingurile simple care sunt situate în aceeași jurisdicție ca și filiala operațională și beneficiarul (beneficiarii) lor real(i) nu sunt susceptibile să aibă ca obiectiv obținerea unui avantaj fiscal. Similar este și cazul subholdingurilor situate în aceeași jurisdicție ca și acționarul lor sau entitatea-mamă finală. Pe această bază, ele ar trebui, de asemenea, să fie

întreprinderile care angajează un număr adecvat de persoane, cu normă întreagă și exclusiv, pentru a-și desfășura activitățile nu ar trebui să fie considerate lipsite de o minimă substanță. Deși nu este de așteptat în mod rezonabil să treacă criteriul de prag, acestea ar trebui să fie excluse în mod explicit din motive de securitate juridică.

Amendamentul 11

Propunere de directivă Considerentul 8

Textul propus de Comisie

(8) Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive, întreprinderile expuse riscului de a fi considerate lipsite de substanță și utilizate cu obiectivul principal de a obține un avantaj fiscal ar trebui să declare, în declarația de impunere anuală, că dispun de un nivel minim de resurse, ***cum ar fi persoanele și sediile***, în statul membru de domiciliu fiscal și să furnizeze documente justificative în acest sens. Deși este recunoscut faptul că diferite activități pot necesita un nivel sau un tip de resurse diferite, se preconizează un nivel minim comun de resurse în toate circumstanțele. Această evaluare ar trebui să vizeze exclusiv identificarea substanței întreprinderilor din punct de vedere fiscal și nu pune sub semnul întrebării rolul pe care îl au „furnizorii de servicii pentru fiducii sau societăți”, astfel cum sunt definiți în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului¹², în identificarea spălării banilor, a infracțiunilor principale asociate și a finanțării terorismului. În schimb, se poate considera că lipsa unui nivel minim de resurse indică o lipsă de substanță în cazul în care o întreprindere este deja expusă riscului de a fi considerată lipsită de substanță din punct de vedere fiscal. Pentru a asigura compatibilitatea cu standardele

excluse. *Această excludere se aplică în mod expres întreprinderilor reglementate sau care prezintă un risc redus de lipsă de substanță. Excluderea ar trebui considerată ca fiind aplicabilă entitate cu entitate și nu ar trebui extinsă la un întreg grup.*

Amendamentul

Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive, întreprinderile ***incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive și*** expuse riscului de a fi considerate lipsite de substanță și utilizate cu obiectivul principal de a obține un avantaj fiscal ar trebui să declare, în declarația de impunere anuală, că dispun de un nivel minim de resurse, ***și anume persoane și sedii*** în statul membru de domiciliu fiscal, și să furnizeze documente justificative în acest sens. ***Cerința referitoare la spațiile dintr-un stat membru ar trebui să țină seama de prevalența tot mai mare a muncii de la distanță, ceea ce determină întreprinderile legitime să își reducă spațiile și să nu păstreze spații pentru uzul lor exclusiv.*** Deși este recunoscut faptul că diferite activități pot necesita un nivel sau un tip de resurse diferite, se preconizează un nivel minim comun de resurse în toate circumstanțele. Această evaluare ar trebui să vizeze exclusiv identificarea substanței întreprinderilor din punct de vedere fiscal și nu pune sub semnul întrebării rolul pe care îl au „furnizorii de servicii pentru fiducii sau societăți”, astfel cum sunt definiți în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului¹², în identificarea spălării banilor, a

internaționale relevante, un nivel minim comun ar trebui să se bazeze pe standardele existente ale Uniunii și pe cele internaționale privind activitatea economică substanțială în contextul regimurilor fiscale preferențiale sau în absența impozitării societăților¹³, astfel cum au fost elaborate în contextul Forumului privind practicile fiscale dăunătoare. Este necesar să se prevadă ca, împreună cu declarația de impunere, să fie prezentate documente justificative în sprijinul declarației că întreprinderea dispune de resurse minime. De asemenea, este necesar să se permită administrației să își formeze o opinie bazată pe faptele și circumstanțele întreprinderii și să decidă dacă va iniția sau nu o procedură de audit.

¹² Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

¹³ Secretariatul General al Consiliului, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, Codul de conduită (impozitarea întreprinderilor), Orientări privind interpretarea celui de al treilea criteriu; Proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor, Combaterea mai eficientă a practicilor fiscale dăunătoare, ținând seama de transparență și de

infrafracțiunilor principale asociate și a finanțării terorismului. În schimb, se poate considera că lipsa unui nivel minim de resurse indică o lipsă de substanță în cazul în care o întreprindere este deja expusă riscului de a fi considerată lipsită de substanță din punct de vedere fiscal. Pentru a asigura compatibilitatea cu standardele internaționale relevante, un nivel minim comun ar trebui să se bazeze pe standardele existente ale Uniunii și pe cele internaționale privind activitatea economică substanțială în contextul regimurilor fiscale preferențiale sau în absența impozitării societăților¹³, astfel cum au fost elaborate în contextul Forumului privind practicile fiscale dăunătoare. Este necesar să se prevadă ca, împreună cu declarația de impunere, să fie prezentate documente justificative în sprijinul declarației că întreprinderea dispune de resurse minime. De asemenea, este necesar să se permită administrației să își formeze o opinie bazată pe faptele și circumstanțele întreprinderii și să decidă dacă va iniția sau nu o procedură de audit.

¹² Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

¹³ Secretariatul General al Consiliului, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, Codul de conduită (impozitarea întreprinderilor), Orientări privind interpretarea celui de al treilea criteriu; Proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor, Combaterea mai eficientă a practicilor fiscale dăunătoare, ținând seama de transparență și de

substanță, acțiunea 5: Raportul final.

substanță, acțiunea 5: Raportul final.

Amendamentul 12

Propunere de directivă Considerentul 9

Textul propus de Comisie

(9) Pentru a asigura securitatea fiscală, este imperativ să se stabilească norme comune privind conținutul declarațiilor întreprinderilor. Întreprinderile care trec pragul și, prin urmare, fac obiectul cerințelor de raportare ar trebui să fie prezumate a nu avea suficientă substanță din punct de vedere fiscal dacă, în plus, acestea declară că nu dețin unul sau mai multe dintre elementele care, cumulativ, constituie un nivel minim de substanță sau nu furnizează documentele justificative necesare. În schimb, întreprinderile care declară că dețin toate elementele nivelului minim de substanță și furnizează documentele justificative necesare ar trebui considerate a avea o minimă substanță din punct de vedere fiscal și nu ar trebui să suporte alte obligații și consecințe în temeiul prezentei directive. Totuși, acest lucru nu ar trebui să aducă atingere niciunei legi aplicabile, și nici dreptului administrației de a efectua un audit, inclusiv pe baza documentelor justificative, **și, eventual, de a ajunge la o concluzie diferită.**

Amendamentul

(9) Pentru a asigura securitatea **și stabilitatea** fiscală, este imperativ să se stabilească norme comune privind conținutul declarațiilor întreprinderilor. Întreprinderile care trec pragul și, prin urmare, fac obiectul cerințelor de raportare ar trebui să fie prezumate a nu avea suficientă substanță din punct de vedere fiscal dacă, în plus, acestea declară că nu dețin unul sau mai multe dintre elementele care, cumulativ, constituie un nivel minim de substanță sau nu furnizează documentele justificative necesare. În schimb, întreprinderile care declară că dețin toate elementele nivelului minim de substanță și furnizează documentele justificative necesare ar trebui considerate a avea o minimă substanță din punct de vedere fiscal și nu ar trebui să suporte alte obligații și consecințe în temeiul prezentei directive. Totuși, acest lucru nu ar trebui să aducă atingere niciunei legi aplicabile, și nici dreptului administrației de a efectua un audit, inclusiv pe baza documentelor justificative. **Pentru a permite statelor membre să aloce în mod eficient resursele administrației lor fiscale, statele membre ar trebui să fie în măsură să determine o perioadă în care întreprinderea este prezumată a avea o substanță minimă, cu condiția ca circumstanțele de fapt și de drept ale întreprinderii să rămână neschimbate în această perioadă.**

Amendamentul 13

Propunere de directivă

Considerentul 10

Textul propus de Comisie

(10) ***Este recunoscut faptul că***, dacă o întreprindere desfășoară efectiv activități economice din punct de vedere fiscal sau servește în principal unor scopuri de evitare a obligațiilor fiscale sau de evaziune fiscală, ***aceasta*** este, în ultimă instanță, o chestiune de fapte și de circumstanțe. Acest lucru ar trebui evaluat de la caz la caz pentru fiecare întreprindere în parte. Prin urmare, întreprinderile despre care se presupune că nu au o minimă substanță din punct de vedere fiscal ar trebui să aibă dreptul de a dovedi contrariul, inclusiv de a dovedi că nu servesc în principal unor obiective fiscale, și de a infirma această prezumție. După îndeplinirea obligațiilor de raportare care le revin în temeiul prezentei directive, acestea ar trebui să furnizeze ***informații suplimentare*** administrației statului membru în care își au domiciliul fiscal. Deși întreprinderile pot furniza orice informație suplimentară pe care o consideră adecvată, este esențial să se stabilească cerințe comune cu privire la ceea ce poate constitui elemente de probă suplimentare adecvate și, prin urmare, ar trebui să se solicite în toate cazurile. În cazul în care, pe baza acestor elemente de probă suplimentare, statul membru consideră că o întreprindere a infirmat în mod satisfăcător prezumția lipsei de substanță, acesta ar trebui să fie în măsură să emită o decizie prin care să certifice faptul că întreprinderea are o minimă substanță din punct de vedere fiscal în conformitate cu prezenta directivă. O astfel de decizie poate rămâne valabilă pe perioada în care circumstanțele de fapt și de drept ale întreprinderii rămân neschimbate, timp de până la **6** ani de la data emiterii deciziei. Acest lucru va permite limitarea resurselor alocate cazurilor care s-au dovedit a nu fi

Amendamentul

(10) ***Evaluarea care determină*** dacă o întreprindere desfășoară efectiv activități economice din punct de vedere fiscal sau servește în principal unor scopuri de evitare a obligațiilor fiscale sau de evaziune fiscală este, în ultimă instanță, o chestiune de fapte și de circumstanțe. Acest lucru ar trebui evaluat de la caz la caz pentru fiecare întreprindere în parte. Prin urmare, întreprinderile despre care se presupune că nu au o minimă substanță din punct de vedere fiscal ar trebui să aibă dreptul de a dovedi contrariul, inclusiv de a dovedi că nu servesc în principal unor obiective fiscale, și de a infirma această prezumție. După îndeplinirea obligațiilor de raportare care le revin în temeiul prezentei directive, acestea ar trebui să furnizeze ***informațiile necesare*** administrației statului membru în care își au domiciliul fiscal. Deși întreprinderile pot furniza orice informație suplimentară pe care o consideră adecvată, este esențial să se stabilească cerințe comune cu privire la ceea ce poate constitui elemente de probă suplimentare adecvate și, prin urmare, ar trebui să se solicite în toate cazurile. În cazul în care, pe baza acestor elemente de probă suplimentare, statul membru consideră că o întreprindere a infirmat în mod satisfăcător prezumția lipsei de substanță, acesta ar trebui să fie în măsură să emită o decizie prin care să certifice faptul că întreprinderea are o minimă substanță din punct de vedere fiscal în conformitate cu prezenta directivă. O astfel de decizie poate rămâne valabilă pe perioada în care circumstanțele de fapt și de drept ale întreprinderii rămân neschimbate, timp de până la **5** ani de la data emiterii deciziei. Acest lucru va permite limitarea resurselor alocate cazurilor care s-au dovedit a nu fi întreprinderi fictive în sensul directivei.

întreprinderi fictive în sensul directivei.

Amendamentul 14

Propunere de directivă

Considerentul 11

Textul propus de Comisie

(11) Întrucât obiectivul prezentei directive este de a preveni evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale, ***care sunt susceptibile de a prospera*** prin acțiuni ale întreprinderilor lipsite de o minimă substanță, și pentru a asigura securitatea fiscală și a îmbunătăți funcționarea corespunzătoare a pieței interne, este extrem de important să se prevadă posibilitatea unor excepții pentru întreprinderile care îndeplinesc criteriul de prag, dar a căror interpunere nu are, totuși, un impact avantajos real asupra situației fiscale globale a grupului din care fac parte sau a beneficiarului (beneficiarilor) lor real(i). Din acest motiv, astfel de întreprinderi ar trebui să aibă dreptul de a solicita administrației statului membru în care își au domiciliul fiscal să emită o decizie prin care să le excepteze în totalitate și de la început de la respectarea normelor propuse. De asemenea, exceptarea ar trebui să fie limitată în timp, pentru a permite administrației să verifice în mod regulat dacă circumstanțele de fapt și de drept care justifică decizia de exceptare rămân valabile. În același timp, o eventuală prelungire a duratei unei astfel de decizii va permite limitarea resurselor alocate unor cazuri care ar trebui excluse din domeniul de aplicare al directivei.

Amendamentul

(11) Întrucât obiectivul prezentei directive este de a preveni evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale prin acțiuni ale întreprinderilor lipsite de o minimă substanță, și pentru a asigura securitatea fiscală și a îmbunătăți funcționarea corespunzătoare a pieței interne, este extrem de important să se prevadă posibilitatea unor excepții pentru întreprinderile care îndeplinesc criteriul de prag, dar a căror interpunere nu are totuși un impact avantajos real asupra situației fiscale globale a grupului din care fac parte sau a beneficiarului (beneficiarilor) lor real(i). Din acest motiv, astfel de întreprinderi ar trebui să aibă dreptul de a solicita administrației statului membru în care își au domiciliul fiscal să emită o decizie prin care să le excepteze în totalitate și de la început de la respectarea normelor propuse, ***fără a impune întreprinderii să efectueze testul de substanță, dacă aceasta poate dovedi absența avantajului fiscal pentru entitatea în cauză***. De asemenea, exceptarea ar trebui să fie limitată în timp, pentru a permite administrației să verifice în mod regulat dacă circumstanțele de fapt și de drept care justifică decizia de exceptare rămân valabile. În același timp, o eventuală prelungire a duratei unei astfel de decizii va permite limitarea resurselor alocate unor cazuri care ar trebui excluse din domeniul de aplicare al directivei.

Amendamentul 15

Propunere de directivă Considerentul 13

Textul propus de Comisie

(13) Pentru a asigura eficacitatea cadrului propus, este necesar să se stabilească consecințe fiscale adecvate pentru întreprinderile care sunt lipsite de o minimă substanță din punct de vedere fiscal. Întreprinderile care au depășit criteriul de prag, care sunt prezumate a fi lipsite de substanță din punct de vedere fiscal și care, în plus, nu au furnizat dovezi contrare sau dovezi că nu au ca obiectiv obținerea unui avantaj fiscal nu ar trebui să poată beneficia de dispozițiile acordurilor și convențiilor care prevăd eliminarea dublei impuneri a veniturilor și, după caz, a capitalului la care statul membru de domiciliu fiscal este parte, și nici de oricare alte acorduri, inclusiv de dispozițiile acordurilor internaționale privind promovarea și protejarea investițiilor care au un scop sau un efect echivalent. Acestor întreprinderi nu ar trebui să li se permită să beneficieze de Directiva 2011/96/UE a Consiliului¹⁴ și de Directiva 2003/49/CE a Consiliului¹⁵. În acest scop, întreprinderile respective nu ar trebui să aibă dreptul la un certificat de domiciliu fiscal în măsura în care acest lucru servește la obținerea acestor beneficii. Prin urmare, statul membru în care întreprinderea își are domiciliul fiscal ar trebui să refuze eliberarea unui certificat de domiciliu fiscal. ***Ca variantă alternativă, statul membru respectiv ar trebui să fie în măsură să elibereze un astfel de certificat indicând, în același timp, prin intermediul unui avertisment, că el nu ar trebui să fie utilizat de către întreprindere pentru a obține avantaje fiscale, astfel cum s-a menționat mai sus.*** Acest refuz al unui certificat ***de domiciliu fiscal sau alternativa eliberării unui certificat special*** de domiciliu fiscal nu ar trebui să

Amendamentul

(13) Pentru a asigura eficacitatea cadrului propus, este necesar să se stabilească consecințe fiscale adecvate pentru întreprinderile care sunt lipsite de o minimă substanță din punct de vedere fiscal. Întreprinderile care au depășit criteriul de prag, care sunt prezumate a fi lipsite de substanță din punct de vedere fiscal și care, în plus, nu au furnizat dovezi contrare sau dovezi că nu au ca obiectiv obținerea unui avantaj fiscal nu ar trebui să poată beneficia de dispozițiile acordurilor și convențiilor care prevăd eliminarea dublei impuneri a veniturilor și, după caz, a capitalului la care statul membru de domiciliu fiscal este parte, și nici de oricare alte acorduri, inclusiv de dispozițiile acordurilor internaționale privind promovarea și protejarea investițiilor care au un scop sau un efect echivalent. Acestor întreprinderi nu ar trebui să li se permită să beneficieze de Directiva 2011/96/UE a Consiliului¹⁴ și de Directiva 2003/49/CE a Consiliului¹⁵. În acest scop, întreprinderile respective nu ar trebui să aibă dreptul la un certificat de domiciliu fiscal în măsura în care acest lucru servește la obținerea acestor beneficii. Prin urmare, statul membru în care întreprinderea își are domiciliul fiscal ar trebui să refuze eliberarea unui certificat de domiciliu fiscal ***și să emită o declarație indicând motivul care stă la baza deciziei.*** Acest refuz al unui certificat de domiciliu fiscal nu ar trebui să anuleze normele naționale ale statului membru al întreprinderii în ceea ce privește domiciliul fiscal și obligațiile relevante aferente. Ar fi mai degrabă util să se comunice celorlalte state membre și țărilor terțe că nu ar trebui acordată nicio facilitate fiscală sau rambursare în temeiul unui tratat încheiat cu statul membru al

anuleze normele naționale ale statului membru al întreprinderii în ceea ce privește domiciliul fiscal și obligațiile relevante aferente. Ar fi mai degrabă util să se comunice celorlalte state membre și țărilor terțe că nu ar trebui acordată nicio facilitate fiscală sau rambursare în temeiul unui tratat încheiat cu statul membru al întreprinderii sau al directivelor Uniunii, dacă este cazul, pentru tranzacțiile în care este implicată întreprinderea respectivă.

¹⁴ Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 345, 29.12.2011, p. 8).

¹⁵ Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO L 157, 26.6.2003, p. 49).

întreprinderii sau al directivelor Uniunii, dacă este cazul, pentru tranzacțiile în care este implicată întreprinderea respectivă.

¹⁴ Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 345, 29.12.2011, p. 8).

¹⁵ Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO L 157, 26.6.2003, p. 49).

Amendamentul 16

Propunere de directivă Considerentul 13 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(13a) Comisia și statele membre ar trebui să se asigure că respectivele consecințe fiscale sunt articulate în mod coerent cu acordurile fiscale bilaterale existente încheiate între statele membre și țările terțe.

Amendamentul 17

Propunere de directivă Considerentul 15

Textul propus de Comisie

(15) **Prin urmare,** Directiva 2011/16/UE ar trebui modificată în consecință.

Amendamentul

(15) **Având în vedere că** Directiva 2011/16/UE **privind cooperarea administrativă (DAC) a stabilit normele și procedurile de cooperare între statele membre în ceea ce privește schimbul de informații între administrațiile fiscale ale statelor membre, în special schimbul automat de informații în scopuri fiscale, prezenta directivă** ar trebui, **prin urmare,** modificată în consecință, **permițând statelor membre să facă schimb automat de informații primite în cadrul prezentei directive.**

Amendamentul 18

**Propunere de directivă
Considerentul 16**

Textul propus de Comisie

(16) Pentru o eficacitate sporită, statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni împotriva încălcării normelor naționale care transpun prezenta directivă. Aceste sancțiuni ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive. Pentru a asigura securitatea fiscală și un nivel minim de coordonare în toate statele membre, este necesar să se stabilească o sancțiune financiară minimă, ținând seama și de situația fiecărei întreprinderi în parte. Normele avute în vedere se bazează pe **autoevaluarea întreprinderilor în ceea ce privește îndeplinirea** sau nu a **criteriilor** de prag. Pentru a asigura eficacitatea dispozițiilor, stimulând conformitatea adecvată în întreaga Uniune, și ținând seama de faptul că o întreprindere fictivă dintr-un stat membru poate fi utilizată pentru a eroda baza de impozitare a unui alt stat membru, este important ca orice stat membru să aibă dreptul de a solicita unui alt stat membru să efectueze audituri fiscale ale întreprinderilor expuse riscului

Amendamentul

(16) Pentru o eficacitate sporită, statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni împotriva încălcării normelor naționale care transpun prezenta directivă. Aceste sancțiuni ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive. Pentru a asigura securitatea fiscală și un nivel minim de coordonare în toate statele membre, este necesar să se stabilească o sancțiune financiară minimă, ținând seama și de situația fiecărei întreprinderi în parte. Normele avute în vedere se bazează pe **o autoevaluare realizată de întreprinderi pentru a stabili dacă ele îndeplinesc** sau nu **criteriile** de prag. Pentru a asigura eficacitatea dispozițiilor, stimulând conformitatea adecvată în întreaga Uniune, și ținând seama de faptul că o întreprindere fictivă dintr-un stat membru poate fi utilizată pentru a eroda baza de impozitare a unui alt stat membru, este important ca orice stat membru să aibă dreptul de a solicita unui alt stat membru să efectueze audituri fiscale **comune** ale întreprinderilor

de a nu îndeplini cerințele privind substanța minimă, astfel cum este definită în prezenta directivă. **Prin urmare, pentru a consolida eficacitatea, este esențial ca statul membru solicitat să aibă obligația de a efectua un astfel de audit și de a face schimb de informații cu privire la rezultat, chiar și în lipsa constatării unei entități fictive.**

expuse riscului de a nu îndeplini cerințele privind substanța minimă, astfel cum este definită în prezenta directivă. **Auditurile comune permit punerea în comun a cunoștințelor de specialitate, asigurând astfel stabilirea completă a faptelor și favorizând acceptarea rezultatelor auditului. Directiva (UE) 2021/5141¹⁶ a Consiliului a creat un cadru uniform pentru auditurile comune care ar trebui, prin urmare, să fie utilizate în cazurile corespunzătoare.**

¹⁶Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (OJ L 104, 25.3.2021, p. 1).

Amendamentul 19

Propunere de directivă Considerentul 18

Textul propus de Comisie

(18) Pentru a evalua eficacitatea noilor norme propuse, Comisia ar trebui să pregătească o evaluare pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a altor date disponibile. Raportul Comisiei ar trebui să fie publicat.

Amendamentul

(18) Pentru a evalua eficacitatea noilor norme propuse, **precum și impactul acestora asupra veniturilor fiscale din statele membre și asupra capacității administrațiilor fiscale**, Comisia ar trebui să pregătească o evaluare pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a altor date disponibile. Raportul Comisiei ar trebui să fie publicat **și, dacă este cazul, însoțit de o revizuire cu scopul de a crește eficacitatea prezentei directive, precum și de o propunere legislativă de modificare a prezentei directive.**

COMP A privind articolul 3

Amendamentul 20 Propunere de directivă Articolul 3 – paragraful 1 – punctul 5

Textul propus de Comisie

(5) „beneficiar real” înseamnă beneficiarul real astfel cum este definit la articolul 3 punctul 6 din **Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului**;

Amendamentul

(5) „beneficiar real” înseamnă beneficiarul real astfel cum este definit la articolul 2 punctul 22 din **[a se introduce referința – Propunere de regulament privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului – COM/2021/0420]**;

Amendamentul 21

Propunere de directivă
Articolul 3 – paragraful 1 – punctul 6 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(6a) „**avantaj fiscal**” înseamnă o **reducere a datoriilor obligatorii ale unei întreprinderi față de administrația din țara de rezidență fiscală**.

Amendamentul 22

Propunere de directivă
Articolul 6 – alineatul 1 – paragraful 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

Amendamentul

1. Statele membre impun întreprinderilor care îndeplinesc următoarele criterii să raporteze autorităților competente ale statelor membre, în conformitate cu articolul 7:

1. Statele membre impun întreprinderilor care îndeplinesc următoarele criterii **cumulative** să raporteze autorităților competente ale statelor membre, în conformitate cu articolul 7:

Amendamentul 23

Propunere de directivă
Articolul 6 – alineatul 1 – paragraful 1 – litera a

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(a) mai mult de **75** % din veniturile obținute de întreprindere în ultimii doi ani

(a) mai mult de **65** % din veniturile obținute de întreprindere în ultimii doi ani

fiscali reprezintă venituri relevante;

fiscali reprezintă venituri relevante;

Amendamentul 24

Propunere de directivă

Articolul 6 – alineatul 1 – paragraful 1 – litera b – punctul i

Textul propus de Comisie

(i) mai mult de **60** % din valoarea contabilă a activelor întreprinderii care intră sub incidența articolului 4 literele (e) și (f) a fost localizată în afara statului membru al întreprinderii în ultimii doi ani fiscali;

Amendamentul

(i) mai mult de **55** % din valoarea contabilă a activelor întreprinderii care intră sub incidența articolului 4 literele (e) și (f) a fost localizată în afara statului membru al întreprinderii în ultimii doi ani fiscali;

Amendamentul 25

Propunere de directivă

Articolul 6 – alineatul 1 – paragraful 1 – litera b – punctul ii

Textul propus de Comisie

(ii) **cel puțin 60** % din veniturile relevante ale întreprinderii sunt obținute sau plătite prin tranzacții transfrontaliere;

Amendamentul

(ii) **mai mult de 55** % din veniturile relevante ale întreprinderii sunt obținute sau plătite prin tranzacții transfrontaliere;

Amendamentul 26

Propunere de directivă

Articolul 6 – alineatul 1 – paragraful 1 – litera c

Textul propus de Comisie

(c) în cursul ultimilor doi ani fiscali, întreprinderea a externalizat administrarea operațiunilor curente și luarea deciziilor cu privire la funcțiile semnificative.

Amendamentul

(c) în cursul ultimilor doi ani fiscali, întreprinderea a externalizat **unui terț** administrarea operațiunilor curente și luarea deciziilor cu privire la funcțiile semnificative.

Amendamentul 27

Propunere de directivă

Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

2. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre se asigură că **întreprinderile care se încadrează în oricare dintre** următoarele **categoriai** nu fac obiectul cerințelor prevăzute la articolul 7:

Amendamentul

2. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre se asigură că următoarele **întreprinderi** nu fac obiectul cerințelor prevăzute la articolul 7:

Amendamentul 28

Propunere de directivă

Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 1 – litera e

Textul propus de Comisie

(e) întreprinderile cu cel puțin cinci angajați proprii în echivalent normă întreagă sau membri ai personalului care desfășoară exclusiv activitățile care generează venitul relevant.

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 29

Propunere de directivă

Articolul 7 – alineatul 1 – litera a

Textul propus de Comisie

(a) întreprinderea are sedii proprii în statul membru **sau** spații pentru uzul său exclusiv;

Amendamentul

(a) întreprinderea are sedii proprii în statul membru, spații pentru uzul său exclusiv **sau spații comune cu entități din același grup**;

Amendamentul 30

Propunere de directivă

Articolul 7 – alineatul 1 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) întreprinderea are cel puțin un cont bancar propriu **și activ** în Uniune;

Amendamentul

(b) întreprinderea are cel puțin un cont bancar propriu **sau un cont de monedă electronică** în Uniune **prin care se încasează venitul relevant**;

Amendamentul 31

Propunere de directivă

Articolul 7 – alineatul 1 – litera c – punctul i – punctul 2

Textul propus de Comisie

(2) sunt **calificați și** autorizați să ia decizii în legătură cu activitățile care generează venituri relevante pentru întreprindere sau în legătură cu activele întreprinderii;

Amendamentul

(2) sunt autorizați să ia decizii în legătură cu activitățile care generează venituri relevante pentru întreprindere sau în legătură cu activele întreprinderii;

Amendamentul 32

Propunere de directivă

Articolul 7 – alineatul 1 – litera c – punctul i – punctul 3

Textul propus de Comisie

(3) **utilizează în mod activ și independent, cu regularitate, autorizația menționată la punctul 2;**

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 33

Propunere de directivă

Articolul 7 – alineatul 1 – litera c – punctul i – punctul 4

Textul propus de Comisie

(4) **nu sunt angajați ai unei întreprinderi care nu este o întreprindere asociată și nu exercită funcția de administrator sau o funcție echivalentă în cadrul altor întreprinderi care nu sunt întreprinderi asociate;**

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 34

Propunere de directivă

Articolul 7 – alineatul 1 – litera c – punctul ii

Textul propus de Comisie

(ii) majoritatea angajaților în echivalent normă întreagă ai întreprinderii își au **domiciliul fiscal** în statul membru al întreprinderii sau nu se află la o distanță mai mare de statul membru respectiv decât distanța compatibilă cu îndeplinirea corespunzătoare a îndatoririlor care le revin, iar acești angajați sunt calificați să desfășoare activitățile care generează venituri relevante pentru întreprindere.

Amendamentul

(ii) majoritatea angajaților în echivalent normă întreagă ai întreprinderii își au **reședința obișnuită astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 593/2008** în statul membru al întreprinderii sau nu se află la o distanță mai mare de statul membru respectiv decât distanța compatibilă cu îndeplinirea corespunzătoare a îndatoririlor care le revin, iar acești angajați sunt calificați să desfășoare activitățile care generează venituri relevante pentru întreprindere.

Amendamentul 35

Propunere de directivă

Articolul 7 – alineatul 2 – litera ga (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ga) o prezentare generală a structurii întreprinderii și a întreprinderilor asociate și a oricăror acorduri de externalizare semnificative, inclusiv raționamentul care stă la baza structurii, descrisă în contextul unui format standardizat;

Amendamentul 36

Propunere de directivă

Articolul 7 – alineatul 2 – litera gb (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(gb) un raport de sinteză privind documentele justificative prezentate în temeiul prezentului alineat, care conține în special:

- **o descriere succintă a naturii activităților întreprinderii;**
- **numărul de angajați în echivalent**

normă întreagă;

- *valoarea profitului sau pierderii înainte și după impozitare.*

Amendamentul 37

Propunere de directivă Articolul 8 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Se presupune că o întreprindere care declară că îndeplinește toți indicatorii privind substanța minimă prevăzuți la articolul 7 alineatul (1) și furnizează **documente** justificative **satisfăcătoare** în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) are o minimă substanță pentru anul fiscal respectiv.

Amendamentul

1. Se presupune că o întreprindere care declară că îndeplinește toți indicatorii privind substanța minimă prevăzuți la articolul 7 alineatul (1) și furnizează **documentele** justificative **necesare** în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) are o minimă substanță pentru anul fiscal respectiv.

Amendamentul 38

Propunere de directivă Articolul 8 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Se consideră că o întreprindere care declară că nu îndeplinește unul sau mai mulți dintre indicatorii prevăzuți la articolul 7 alineatul (1) sau nu furnizează **documente** justificative **satisfăcătoare** în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) nu are o minimă substanță pentru anul fiscal respectiv.

Amendamentul

2. Se consideră că o întreprindere care declară că nu îndeplinește unul sau mai mulți dintre indicatorii prevăzuți la articolul 7 alineatul (1) sau nu furnizează **documentele** justificative **necesare** în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) nu are o minimă substanță pentru anul fiscal respectiv.

Amendamentul 39

Propunere de directivă Articolul 9 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Statele membre iau măsurile **corespunzătoare** pentru a permite

Amendamentul

1. Statele membre iau măsurile **necesare** pentru a permite întreprinderilor

întreprinderilor despre care se presupune că nu au o substanță minimă în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) să infirme această prezumție prin furnizarea oricăror elemente de probă suplimentare privind activitățile comerciale pe care le desfășoară pentru a genera venituri relevante.

despre care se presupune că nu au o substanță minimă în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) să infirme această prezumție, **fără întârzieri inutile și fără costuri administrative excesive**, prin furnizarea oricăror elemente de probă suplimentare privind activitățile comerciale pe care le desfășoară pentru a genera venituri relevante.

Amendamentul 40

Propunere de directivă Articolul 9 – alineatul 2 – litera a

Textul propus de Comisie

(a) un document care să permită stabilirea raționamentului **comercial** care stă la baza înființării întreprinderii;

Amendamentul

(a) un document care să permită stabilirea raționamentului **de afaceri** care stă la baza înființării întreprinderii **în statul membru în care se desfășoară activitatea**;

Amendamentul 41

Propunere de directivă Articolul 9 – alineatul 2 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) informații privind profilurile angajaților, **inclusiv** nivelul de experiență al acestora, puterea lor de decizie în ceea ce privește organizarea generală, rolul și poziția în organigramă, tipul contractului de muncă, calificările și durata angajării;

Amendamentul

(b) informații privind profilurile angajaților, **cu normă întreagă, cu fracțiune de normă și liber profesioniști, și anume** nivelul de experiență al acestora, puterea lor de decizie în ceea ce privește organizarea generală, rolul și poziția în organigramă, tipul contractului de muncă, calificările și durata angajării, **garantând niveluri ridicate de protecție a datelor și a vieții private**;

Amendamentul 42

Propunere de directivă Articolul 9 – alineatul 3 a (nou)

3a. Statul membru examinează o cerere de infirmare a prezumției în termen de nouă luni de la introducerea cererii și ea este considerată acceptată în absența unui răspuns din partea statului membru după expirarea perioadei de nouă luni.

Amendamentul 43

Propunere de directivă Articolul 10 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Un stat membru ia măsurile **corespunzătoare** pentru a permite unei întreprinderi care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) să solicite o exceptare de la obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive, în cazul în care existența întreprinderii nu reduce obligațiile fiscale ale beneficiarului (beneficiarilor) real(i) sau ale grupului, în ansamblul său, din care face parte întreprinderea.

Amendamentul

1. Un stat membru ia măsurile **necesare** pentru a permite unei întreprinderi care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) să solicite, **fără întârzieri inutile și fără costuri administrative excesive**, o exceptare de la obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive, în cazul în care existența întreprinderii nu reduce obligațiile fiscale ale beneficiarului (beneficiarilor) real(i) sau ale grupului, în ansamblul său, din care face parte întreprinderea.

Amendamentul 44

Propunere de directivă Articolul 10 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Un stat membru poate acorda această exceptare pentru un an fiscal dacă întreprinderea furnizează elemente de probă suficiente și obiective care arată că interpunerea sa nu creează un avantaj fiscal pentru beneficiarul (beneficiarii) său (săi) real(i) sau pentru grup în ansamblu, după caz. Aceste elemente de probă includ

Amendamentul

2. Un stat membru poate acorda această exceptare pentru un an fiscal dacă întreprinderea furnizează elemente de probă suficiente și obiective care arată că interpunerea sa nu creează un avantaj fiscal pentru beneficiarul (beneficiarii) său (săi) real(i) sau pentru grup în ansamblu, după caz. Aceste elemente de probă includ

informații cu privire la structura grupului și la activitățile acestuia. Pe baza elementelor de probă se poate compara valoarea impozitului total datorat de beneficiarul (beneficiarii) real(i) sau de grup în ansamblu, după caz, având în vedere interpunerea întreprinderii, cu suma care ar fi datorată în aceleași circumstanțe în absența întreprinderii.

informații cu privire la structura grupului și la activitățile acestuia, **inclusiv o listă a angajaților săi care lucrează cu echivalent normă întreagă**. Pe baza elementelor de probă se poate compara valoarea impozitului total datorat de beneficiarul (beneficiarii) real(i) sau de grup în ansamblu, după caz, având în vedere interpunerea întreprinderii, cu suma care ar fi datorată în aceleași circumstanțe în absența întreprinderii.

Amendamentul 45

Propunere de directivă Articolul 10 – alineatul 3 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

3a. Un stat membru examinează cererea de exceptare în termen de nouă luni de la introducerea cererii și ea este considerată acceptată în absența unui răspuns din partea statului membru după expirarea perioadei de nouă luni.

Amendamentul 46

Propunere de directivă Articolul 12 – paragraful 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

Amendamentul

În cazul în care o întreprindere este lipsită de o minimă substanță din punct de vedere fiscal în statul membru în care își are domiciliul fiscal, statul membru respectiv **ia oricare dintre următoarele decizii:**

În cazul în care o întreprindere este lipsită de o minimă substanță din punct de vedere fiscal în statul membru în care își are domiciliul fiscal, statul membru respectiv **refuză întreprinderii cererea de eliberare a unui certificat de domiciliu fiscal care ar urma să fie utilizat în afara jurisdicției statului membru respectiv.**

Amendamentul 47

Propunere de directivă Articolul 12 – paragraful 1 – litera a

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(a) refuză întreprinderii cererea de eliberare a unui certificat de domiciliu fiscal care ar urma să fie utilizat în afara jurisdicției statului membru respectiv;

eliminat

Amendamentul 48

Propunere de directivă Articolul 12 – paragraful 1 – litera b

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(b) eliberează un certificat de domiciliu fiscal care stipulează că întreprinderea nu are dreptul la beneficiile acordurilor și convențiilor care prevăd eliminarea dublei impuneri a veniturilor și, după caz, a capitalului, și nici la beneficiile oferite de acordurile internaționale cu scop sau efect similar, de articolele 4, 5 și 6 din Directiva 2011/96/UE și de articolul 1 din Directiva 2003/49/CE.

eliminat

Amendamentul 49

Propunere de directivă Articolul 12 – paragraful 1 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Atunci când refuză cererea de eliberare a acestui certificat, statul membru emite o declarație oficială în care justifică în mod corespunzător această decizie și stipulează că întreprinderea nu are dreptul la beneficiile acordurilor și convențiilor care prevăd eliminarea dublei impuneri a veniturilor și, după caz, a capitalului, sau la beneficiile oferite de acordurile

internaționale cu scop sau efect similar și nici la cele oferite de articolele 4, 5 și 6 din Directiva 2011/96/UE și de articolul 1 din Directiva 2003/49/CE.

Amendamentul 50

Propunere de directivă Articolul 12 b – paragraful 1 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

În cooperare cu statele membre, Comisia se asigură că aceste consecințe fiscale sunt bine articulate în raport cu acordurile fiscale bilaterale existente cu țări terțe, astfel încât acestea să primească informațiile privind presupusele societăți fictive.

Amendamentul 51

Propunere de directivă Articolul 13 – paragraful 1 – punctul 2 Directiva 2011/16/UE Articolul 8 ad – alineatul 4 – litera b

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(b) codul de înregistrare în scopuri de TVA, dacă este disponibil, al întreprinderii care are obligația de a raporta în temeiul articolului 6 din Directiva [OP];

(b) **În absența NIF**, codul de înregistrare în scopuri de TVA, dacă este disponibil, al întreprinderii care are obligația de a raporta în temeiul articolului 6 din Directiva [OP].

Amendamentul 52

Propunere de directivă Articolul 13 – paragraful 1 – punctul 2 Directiva 2011/16/UE Articolul 8 ad – alineatul 4 – litera g

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(g) rezumatul elementelor de probă furnizate de întreprindere în conformitate

(g) rezumatul **declarației și, după caz, al** elementelor de probă furnizate de

cu articolul 7 alineatul (2).

întreprindere în conformitate cu articolul 7
alineatul (2).

Amendamentul 53

Propunere de directivă

Articolul 13 – paragraful 1 – punctul 2

Directiva 2011/16/UE

Articolul 8 ad – alineatul 6 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

6a. În cazul în care, în conformitate cu alineatele (1), (2) sau (3), autoritatea competentă a unui stat membru identifică alte state membre susceptibile de a fi vizate de raportarea întreprinderii, comunicarea menționată la alineatele respective include o alertă specifică adresată statelor membre considerate vizate.

Amendamentul 54

Propunere de directivă

Articolul 14 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Statele membre se asigură că sancțiunile respective includ o sancțiune administrativă pecuniară de cel puțin 5 % din *cifra de afaceri a întreprinderii* în anul fiscal relevant, dacă întreprinderea care trebuie să raporteze în temeiul articolului 6 nu respectă această cerință pentru un an fiscal în termenul stabilit *sau* face o declarație falsă în declarația de impunere în conformitate cu articolul 7.

Statele membre se asigură că sancțiunile respective includ o sancțiune administrativă pecuniară de cel puțin 2% din *venitul* întreprinderii în anul fiscal relevant, dacă întreprinderea care trebuie să raporteze în temeiul articolului 6 nu respectă această cerință pentru un an fiscal în termenul stabilit *și o sancțiune administrativă pecuniară de cel puțin 4% din venitul întreprinderii dacă întreprinderea care trebuie să raporteze în temeiul articolului 6* face o declarație falsă în declarația de impunere în conformitate cu articolul 7. **În cazul unei întreprinderi cu venituri zero sau scăzute, definită ca fiind sub un prag stabilit de autoritatea fiscală națională și care nu se situează sub un prag minim stabilit de Comisie**

într-un act de punere în aplicare, sancțiunea ar trebui să se bazeze pe activele totale ale întreprinderii.

Amendamentul 55

Propunere de directivă Articolul 14 – paragraful 2 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Actul de punere în aplicare menționat la al doilea paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 18a.

Amendamentul 56

Propunere de directivă Articolul 15 – titlu

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Cerere de audit fiscal

Cerere de audit fiscal **comun**

Amendamentul 57

Propunere de directivă Articolul 15 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Amendamentul

În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru are motive să creadă că o întreprindere cu domiciliul fiscal într-un alt stat membru nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive, primul stat membru poate solicita autorității competente a celui alt stat membru să efectueze un audit fiscal al întreprinderii.

În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru are motive să creadă că o întreprindere cu domiciliul fiscal într-un alt stat membru nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive, primul stat membru poate solicita autorității competente a celui alt stat membru, **specificând aceste motive**, să efectueze un audit fiscal **comun** al întreprinderii **în conformitate cu procedurile prevăzute în articolul 12a din Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului¹⁷.**

¹⁷Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO L 104, 25.3.2021, p. 1).

Amendamentul 58

Propunere de directivă Articolul 15 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Autoritatea competentă a statului membru solicitat inițiază **procedura** în termen de o lună de la data primirii cererii și efectuează auditul **fiscal**, în conformitate cu normele care reglementează auditurile fiscale în statul membru solicitat.

Amendamentul

În cazul în care autoritatea competentă solicitantă nu este în măsură să efectueze un audit fiscal comun din motive juridice, autoritatea competentă a statului membru solicitat inițiază **un audit național** în termen de o lună de la data primirii cererii și efectuează auditul **respectiv**, în conformitate cu normele care reglementează auditurile fiscale în statul membru solicitat.

Amendamentul 59

Propunere de directivă Articolul 16 – alineatul 1 – litera f

Textul propus de Comisie

(f) numărul auditurilor efectuate la întreprinderi care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1);

Amendamentul

(f) numărul auditurilor efectuate la întreprinderi care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1), **defalcat în audituri comune și audituri periodice**,

Amendamentul 60

Propunere de directivă Articolul 17 – titlu

Textul propus de Comisie

Rapoarte

Amendamentul

Revizuire

Amendamentul 61

Propunere de directivă Articolul 17 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Până la **31 decembrie 2028**, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare a prezentei directive.

Amendamentul

1. **Până la ... [cinci ani de la data transpunerii prezentei directive]**, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare și **modul de funcționare a prezentei directive. După caz, raportul este însoțit de o revizuire cu scopul de a crește eficacitatea prezentei directive, precum și de o propunere legislativă de modificare a prezentei directive.**

Amendamentul 62

Propunere de directivă Articolul 17 – alineatul 1 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

1a. Raportul revizuieste și evaluează impactul prezentei directive asupra veniturilor fiscale din statele membre, asupra capacităților administrației fiscale și, în special, necesitatea de a modifica prezenta directivă. Raportul evaluează, de asemenea, dacă ar fi oportun să se adauge un indicator privind substanța minimă bazat pe profitul înainte de impozitare per angajat la articolul 7 și să se extindă obligația de a raporta indicatorii privind substanța minimă în scopuri fiscale prevăzuți la articolul respectiv la întreprinderile financiare reglementate și, dacă este necesar, să se revizuiască scutirea care le-a fost acordată la articolul 6 alineatul (2b).

Amendamentul 63

Propunere de directivă
Articolul 17 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. La întocmirea raportului, Comisia ia în considerare informațiile comunicate de statele membre în conformitate cu articolul **15**.

Amendamentul

2. La întocmirea raportului, Comisia ia în considerare informațiile comunicate de statele membre în conformitate cu articolul **16**.

Amendamentul 64

Propunere de directivă
Articolul 18 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 18a

Procedura comitetului

1. **Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.**
2. **Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.**

PROCEDURA COMISIEI COMPETENTE

Titlu	Stabilirea unor norme pentru prevenirea utilizării abuzive în scopuri fiscale a entităților fictive și modificarea Directivei 2011/16/UE	
Referințe	COM(2021)0565 – C9-0041/2022 – 2021/0434(CNS)	
Data consultării PE	10.2.2022	
Comisie competentă Data anunțului în plen	ECON 14.2.2022	
Raportoare Data numirii	Lidia Pereira 25.1.2022	
Examinare în comisie	13.6.2022	10.10.2022
Data adoptării	30.11.2022	
Rezultatul votului final	+: –: 0:	54 1 0
Membri titulari prezenți la votul final	Rasmus Andresen, Gunnar Beck, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, José Manuel García-Margallo y Marfil, Claude Gruffat, José Gusmão, Enikő Győri, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Othmar Karas, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtzos, Aurore Lalucq, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Csaba Molnár, Caroline Nagtegaal, Denis Nesci, Luděk Niedermayer, Piernicola Pedicini, Lidia Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Eva Maria Poptcheva, Evelyn Regner, Antonio Maria Rinaldi, Dorien Rookmaker, Alfred Sant, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli, Ernest Urtasun, Inese Vaidere, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni, Roberts Zīle	
Membri supleanți prezenți la votul final	Nicolaus Fest, Clara Ponsatí Obiols, René Repasi, Sven Simon, Eleni Stavrou, Mick Wallace	
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Karolin Braunsberger-Reinhold, Jens Geier, Colm Markey	
Data depunerii	12.12.2022	

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ

54	+
ECR	Michiel Hoogeveen, Denis Nesci, Roberts Zīle
ID	Gunnar Beck, Nicolaus Fest, France Jamet, Antonio Maria Rinaldi, Marco Zanni
NI	Enikő Győri, Clara Ponsatí Obiols
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Karolin Braunsberger-Reinhold, Markus Ferber, José Manuel García-Margallo y Marfil, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Aušra Maldeikienė, Colm Markey, Luděk Niedermayer, Lídia Pereira, Sirpa Pietikäinen, Sven Simon, Eleni Stavrou, Inese Vaidere
RENEW	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Giuseppe Ferrandino, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Caroline Nagtegaal, Eva Maria Poptcheva, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Jonás Fernández, Jens Geier, Eero Heinäluoma, Aurore Lalucq, Pedro Marques, Csaba Molnár, Evelyn Regner, René Repasi, Alfred Sant, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli
THE LEFT	José Gusmão, Mick Wallace
VERTS/ALE	Rasmus Andresen, Claude Gruffat, Stasys Jakeliūnas, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Ernest Urtasun

1	-
ECR	Dorien Rookmaker

0	0

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri